

УДК 657.37:005.35(477)
JEL Classification: A13, M14

О. Б. Гамкало,
кандидат економічних наук,
асистент кафедри обліку і аудиту,
Львівський національний університет імені Івана Франка,
E-mail: virgo.helena9@gmail.com

Нефінансова звітність як інструмент вимірювання соціальної діяльності вітчизняних підприємств

Досліджено особливості формування нефінансової звітності як одного з інструментів вимірювання соціальної діяльності підприємств. Обґрунтовано, що найбільш популярним механізмом регулювання нефінансової звітності є стандарти GRI (Global Reporting Initiative), які визначають сукупність показників, що характеризують соціальну, екологічну й економічну складові господарської діяльності підприємств. Розроблено механізм формування нефінансового звіту на етапах розвитку підприємства. Використання запропонованого механізму формування підприємством нефінансової звітності дозволить встановити ефективний зв'язок між підприємством і зацікавленими сторонами й відповідно визначати стратегічні напрями діяльності підприємства в контексті забезпечення його розвитку.

Ключові слова: нефінансова звітність, стандарти звітності, соціальна діяльність, соціальна відповідальність, етапи розвитку підприємства.

У сучасних динамічних умовах розвитку суспільства та жорсткої конкуренції для кожного підприємства важливо бути конкурентоспроможним, успішно витримувати конкурентну боротьбу, а також створювати цінності для суспільства. Фінансова стабільність та успішна діяльність підприємств напряму пов'язані з нефінансовими показниками й орієнтацією діяльності, позиціями у рейтингах, репутацією, відкритістю та соціальною відповідальністю. Одним із ефективних сучасних інструментів вдосконалення роботи та досягнення конкурентних переваг є нефінансова звітність. Нині умови управління підприємством виходять за межі фінансово-економічних показників і потребують також даних про соціальні й екологічні аспекти діяльності. Євроінтеграційні процеси та вихід вітчизняних підприємств на світовий ринок вимагають запровадження сучасних практик взаємодії як держави та бізнесу, так і, своєю чергою, бізнесу й суспільства, які б дали можливість посилити взаємну відповідальність усіх учасників громадського життя, створити умови для їх подальшого успішного розвитку. Як свідчить практика, 75% керівників світових інвестиційних фондів вважають, що показники сталого розвитку компанії впливають на її інвестиційну привабливість. Надання нефінансових показників у річних звітах компаній стає все більш поширеним у світі [15].

Нефінансова звітність, або звіт із соціальної відповідальності бізнесу, є ефективним інструментом вимірювання результатів діяльності підприємств, основою для розробки й запровадження ними різних стратегічних проектів і програм. Ін-

формація нефінансової звітності надає можливість оцінити ефективність як управління підприємством за інтелектуальними, екологічними та соціальними складовими, так і використання людського капіталу з огляду на їх взаємозалежність та значення для досягнення основної мети. Однак вітчизняні підприємства не мають достатнього досвіду у сфері соціально відповідального бізнесу та потребують створення власної внутрішньої концепції корпоративної соціальної відповідальності, враховуючи при цьому міжнародні тенденції. Саме це і зумовлює актуальність запропонованого дослідження нефінансової звітності підприємств, зокрема її змісту, принципів і методики складання, аналізу зарубіжного досвіду підготовки та ефективності її запровадження в Україні.

Вивченню особливостей запровадження міжнародних стандартів з нефінансової звітності зарубіжними та вітчизняними підприємствами присвячені праці С. Король, Р. Костирка, С. Свірко, В. Шаповала [1–6]. Серед закордонних учених можна виділити Б. Баллоу, Д. Цоппа, М. Настанські, Р. Екклеса, І. Іоанноу, Дж. Серафіма, К. Герціга і М. Піановські [7–10]. У їх роботах проаналізовано сучасний стан нефінансового звітування у світі, особливості розкриття компаніями корпоративних звітів, визначено інструментарій розробки нефінансових звітів. Дослідники доводять, що формування нефінансової звітності підвищує рівень інформованості суспільства про діяльність компанії, служить важливим джерелом інформації для експертів, аналітиків, які представляють різні групи зацікавлених сторін, у тому числі за кордоном.

Метою статті є аналіз стану і тенденцій розвитку нефінансової звітності, узагальнення існу-

ючих підходів до її формування, а також розробка рекомендацій щодо підготовки нефінансової звітності з урахуванням різного етапу розвитку підприємства.

Нефінансова звітність містить інформацію про економічні результати діяльності, результативність у соціальній та екологічній сферах. Згідно з Глобальною ініціативою зі звітності (GRI, Global Reporting Initiative), під нефінансовою звітністю розуміють розкриття інформації та звітування щодо результатів діяльності компанії у галузі сталого розвитку перед внутрішніми та зовнішніми зацікавленими особами (стейкхолдерами) [13]. Основне завдання нефінансових звітів – інформування про економічні, екологічні та соціальні наслідки повсякденної діяльності компанії. У цьому звіті також відображено цінність організації та модель управління, продемонстровано зв'язок між її стратегією та прихильністю до стійкої глобальної економіки.

Нефінансова звітність є інструментом соціальної відповідальності бізнесу. Своєю чергою, соціальна відповідальність бізнесу – це концепція, згідно з якою компанії добровільно інтегрують соціальні та екологічні аспекти у свою комерційну діяльність та взаємодію із зацікавленими сторонами [14].

Основна мета нефінансової звітності – допомогти підприємствам вимірювати, зрозуміти та повідомити стейкхолдерам про свою економічну, екологічну, соціальну та управлінську діяльність, а потім встановлювати цілі та ефективніше керувати змінами. Тобто цей звіт виступає основною платформою для передачі результатів сталого розвитку та впливів – позитивних чи негативних, що стає реальним підґрунтям для створення соціальних, екологічних та економічних переваг для кожного.

Нефінансова звітність має різні:

- форми підготовки, від визначених і затверджених міжнародними стандартами, які визначають її зміст та формат, до складених у вільній формі за власними ідеями та поняттями;

- назви, а саме: звіт про сталий розвиток; звіт про корпоративну соціальну відповідальність; соціальний звіт; звіт про прогрес у реалізації принципів Глобального договору; інтегрований звіт.

Найпоширенішими стандартами у світі, згідно з вимогами яких готують нефінансову звітність, є вищезазначені стандарти GRI. В основі Глобальної ініціативи зі звітності лежить положення, що економічні, екологічні та соціальні результати діяльності компанії безпосередньо пов'язані з її стійким довготривалим розвитком. Нефінансова звітність, підготовлена за стандартом GRI, допомагає бізнесу краще зрозуміти проблеми, ризики і можливості для розвитку та демонструвати його фінансову, економічну й соціальну результативність.

Близько 80% публічних нефінансових звітів у світі складаються з використанням стандартів GRI

[14]. Нефінансова звітність, складена за стандартами GRI, як інструмент управління підприємством для вимірювання соціальної відповідальності має свої переваги – як внутрішні, так і зовнішні. До внутрішніх переваг можна віднести:

- поглиблення розуміння ризиків та можливостей;
- акцент на зв'язку між фінансовими та нефінансовими показниками;
- вплив на довгострокову стратегію управління, політику та бізнес-плани;
- упорядкування бізнес-процесів, зменшення витрат та підвищення ефективності діяльності;
- бенчмаркінг та оцінка результативності розвитку відповідно до виконання законів, норм, кодексів, стандартів та добровільних ініціатив;
- порівняння продуктивності всередині підприємства.

Серед зовнішніх переваг зазначимо:

- покращення репутації та довіри до підприємства;
- залучення зовнішніх зацікавлених сторін для оцінювання справжньої вартості організації, її матеріальних та нематеріальних активів;
- виявлення впливу організації на очікування щодо сталого розвитку.

Стандарти звітності щодо сталого розвитку GRI розробляються з урахуванням справжніх внесків зацікавлених сторін та закріплені у суспільних інтересах. Поряд з тим ще існують інші стандарти і звіти, які набирають стрімкої популярності, серед них міжнародні стандарти IIRC та стандарти SASB (США), які стосуються питань сталого розвитку [11; 12].

Місія IIRC (International Integrated Reporting Council) полягає у створенні інтегрованої звітності щодо основної ділової практики як норми в державному та приватному секторах. Тобто інтегрований (комплексний) звіт передбачає стислий виклад того, як стратегія, управління, продуктивність та перспективи організації в контексті її зовнішнього середовища приводять до створення цінності в короткостроковій, середньостроковій та довгостроковій перспективах.

Рада зі стандартів звітності сталого розвитку SASB (The Sustainability Accounting Standards Board) займається розробкою спеціальних стандартів для розкриття нефінансової інформації публічних компаній США. Тематика стандартів SASB щодо стійкості організована за п'ятьма аспектами сталого розвитку: 1) вплив на навколишнє середовище; 2) соціальний капітал, тобто очікування, що бізнес сприятиме суспільству; 3) управління людськими ресурсами компанії; 4) бізнес-модель та інновації (цей аспект стосується інтеграції екологічних, людських та соціальних проблем у процесі створення вартості компанії); 5) лідерство та управління, тобто включає регулю-

вання відповідності, управління ризиками, управління безпекою, постачання матеріалів, конфлікт інтересів, антиконкурентну поведінку, корупцію та хабарництво.

Хоча стандарти SASB, IIRC та GRI є взаємодоповнюваними, кожний із них має свій підхід. Так, стандарти SASB спрямовані на розкриття інформації про матеріальну стабільність у законодавчих документах, що використовуються інвесторами,

концепція GRI передбачає розробку добровільного звіту про сталість для всіх зацікавлених сторін, а IIRC – інформування про розробку комплексного річного звіту (табл. 1, за даними [11; 12; 13]). Ці стандарти сприяють досягненню загальної кінцевої мети: покращення і вдосконалення змісту нефінансової звітності чи корпоративної звітності щодо сталого розвитку.

Таблиця 1

Порівняльна характеристика стандартів нефінансової звітності

Розрізи порівняння	GRI	IIRC	SASB
Рівень застосування	Міжнародний	Міжнародний	США
Сфера застосування	Усі галузі	Усі галузі	Специфічні
Розкриття інформації	Добровільний звіт	Добровільний звіт	Обов'язкове подання
Доповідачі	Державні та приватні компанії	Публічні компанії, що торгувалися на міжнародних біржах	Державні компанії, які торгуються на американських біржах
Цільова аудиторія	Інвестори	Усі учасники	Інвестори
Мета	Забезпечення порівнянню інформацією про продуктивність у питанні сталого розвитку та підхід до управління цими питаннями для всіх зацікавлених сторін. Нефінансовий звіт повинен охоплювати аспекти, які відображають значні економічні, екологічні та соціальні наслідки діяльності організації	Стандартизація додаткової нефінансової інформації, що сприятиме зростанню розуміння впливу загальної стратегії компанії на її теперішній та майбутній фінансовий стан. Нефінансовий звіт повинен розкривати інформацію про питання, які істотно впливають на здатність організації створювати цінність у коротко-, середньо- та довгостроковій перспективі	Встановлення галузевих стандартів розкриття інформації щодо стійкості бізнесу, направленої на інвесторів усіх видів. Нефінансовий звіт повинен забезпечувати, щоб розкриття інформації було суттєвим, порівнянним та прийнятним для інвесторів

Отже, нефінансова звітність складається з інформації про діяльність підприємств приватного та державного секторів. Ця інформація має відображати дотримання високих стандартів операційної та виробничої діяльності, соціальних стандартів, забезпечення якісної роботи з персоналом і спрямована на мінімізацію шкідливого впливу на навколишнє середовище, вирівнювання існуючих економічних і соціальних диспропорцій, створення довірливих взаємовідносин між бізнесом, суспільством та державою.

В Україні підготовка нефінансових звітів перебуває на етапі свого становлення. Ініціатива у цій сфері належить насамперед представництвам іноземних компаній, які поширюють на український ринок сучасні світові практики, принципи і стандарти, а також найбільшим українським підприємствам.

Приєднання України до Мережі глобального договору ООН підштовхнуло вітчизняні компанії до нефінансового звітування і відіграє важливу роль у залученні більшої кількості підприємств до цього процесу. Вже сформувалася певна група підприємств, які є лідерами щодо нефінансового звітування та певною мірою визначають напрям його розвитку. Перший звіт із корпоративної соціальної відповідальності у вітчизняній практиці був підготовлений та опублікований у 2005 році промислово-фінансовою групою “Систем Кепітал Менеджмент”. І на сьогодні ця компанія, єдина серед суб'єктів вітчизняного бізнесу, підготувала чотири соціальні звіти, два з яких – за стандартами GRI. Перший же звіт відповідно до системи GRI в Україні оприлюднив Надра Банк (рівень застосування GRI – B) [14].

УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ТА ЗВІТНОСТІ

Серед вітчизняних підприємств, які оприлюднюють нефінансову звітність, зазначимо такі: ПрАТ “Оболонь”, ПрАТ “Київстар”, НВІГ “Interpipe”, Холдинг ТНККВР, ПАТ “Галнафтогаз”, ТОВ “МЕТІНВЕСТ ХОЛДІНГ”, ТОВ “ВОЛЯ-КАБЕЛЬ”, ДП “Nemiroff”, ТОВ “Астеліт” [2; 4; 14].

В останні роки підготовку таких звітів також упроваджують великі державні підприємства. Так, перший окремий нефінансовий звіт, підготовлений державним підприємством за стандартами GRI, як того вимагає Директива Європейського парламенту 2014 / 95 / ЄС [15] від підприємств

країн-членів ЄС, був оприлюднений НАЕК “Енергоатом” за 2016 рік [16].

Однак більшість вітчизняних підприємств часто стикаються з проблемами щодо процесу звітування, формату звітності та загалом щодо потреби звітувати. На нашу думку, на кожному етапі розвитку підприємства його діяльність має певний екологічний, економічний та соціальний ефект, від чого залежить і повнота нефінансової звітності. Розуміючи стан розвитку підприємства, можна визначити спосіб і повноту звітування (табл. 2, розроблено автором).

Таблиця 2

Нефінансова звітність на етапах розвитку підприємства

Елементи звітності	Етапи розвитку підприємства		
	Створення	Зростання	Зрілість
1	2	3	4
Зацікавлені особи	Визначення можливих груп зацікавлених осіб для звіту компанії	Окреслення інформаційних потреб ключових груп зацікавлених осіб	Охоплення усіх зацікавлених осіб із додатковим урахуванням інформаційних потреб ключових груп; проведення дослідження потреб ключових груп зацікавлених осіб
Зміст	Нефінансовий звіт, у якому викладено опис проєктів з наведенням основних кількісних та якісних показників	Розширений нефінансовий звіт, у якому використовуються показники за стандартом GRI	Розширений нефінансовий звіт, що містить кількісні показники діяльності з можливістю їх порівняння з попередніми періодами, використовуючи стандарт GRI
Формат	Електронний варіант	Електронний та друкований варіанти	Електронний та друкований варіанти, версія англійською мовою
Суть	Розроблення та характеристика планів на майбутнє	Докладне висвітлення істотних аспектів діяльності; подання як позитивної, так і негативної інформації про діяльність; структурований виклад інформації	Деталізоване висвітлення аспектів, які відображають економічні, екологічні та соціальні наслідки діяльності підприємства
Процес	Збирання інформації різних відділів компанії	Аналіз кращих звітів подібних компаній на міжнародних ринках; прив'язка звітності до стратегії розвитку підприємства; відбір показників для звіту, визначення структури звіту, затвердження процесу вищим керівництвом; розвиток системи збирання даних та моніторингу	Збирання та надання інформації для звіту відповідними підрозділами; аналіз істотності показників та їх кількості; аналіз звітності конкурентів, кращих міжнародних практик та тенденцій звітності; забезпечення методологічної бази розрахунку кількісних показників та представлення якісних; забезпечення порівнянності даних

1	2	3	4
Верифікація і аудит	Відсутні	Здійснюються для кількісних показників звітності	Забезпечення методологічної бази розрахунку кількісних показників та представлення якісних; забезпечення порівнянності даних; незалежний аудит нефінансового звіту
Доступ та поширення	Інформування про наявність звіту під час презентацій керівництва	Використання фахових форумів, конференцій для поширення звіту; представлення звіту працівникам компанії	Подання нефінансового звіту як звіту про прогрес до мережі Глобального договору; обговорення звіту з ключовими групами впливу

Ключовими елементами процесу звітування, що визначають особливості формування звіту, його структуру і наповнення, є такі: зацікавлені особи – як визначити фокус звіту, для кого його готувати; зміст – що саме включити до звіту, в який спосіб викласти матеріал; формат – у який спосіб подавати звіт; суть – визначення та характеристика основних показників для формування звіту; процес – як готувати нефінансовий звіт; верифікація – яку обрати форму підтвердження інформації у звіті; доступ та розповсюдження – як найкраще поширити інформацію про нефінансовий звіт.

Використання запропонованого механізму формування нефінансової звітності на різних етапах розвитку підприємства дозволить поступово налагодити ефективний інформаційний зв'язок між підприємством і зацікавленими сторонами й відповідно визначати стратегічні напрями діяльності підприємства в контексті забезпечення його сталого розвитку.

Свою чергою, процес підготовки нефінансового звіту завжди є індивідуальним для кожного підприємства. Однак можна стверджувати, що загальними для всіх є такі етапи роботи (рис. 1).

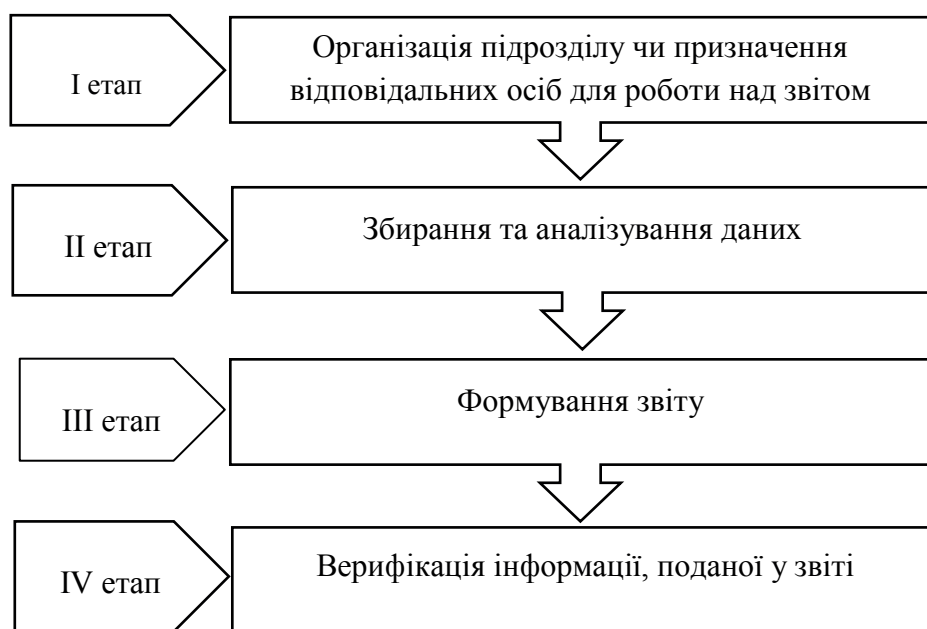

Рис. 1. Етапи роботи над нефінансовим звітом

Розвиток нефінансового звітування залишається актуальним питанням для України. Практично немає кваліфікованого персоналу, здатного розробляти й упроваджувати процес підготовки нефінансової звітності на належному рівні. Без

розвитку культури використання нефінансової звітності серед державних органів, неурядових організацій, фахових асоціацій, інвесторів, кредиторів неможливо очікувати якісного наповнення та кількісного зростання нефінансової звітності. Під-

приємства, які звітують, повинні здійснювати інвестування у покращання навичок використання нефінансової звітності та підвищення її суспільної значущості. Адже її впровадження і застосування – це важливий крок до ведення прозорого та відповідального бізнесу, узгодженого з європейськими стандартами. Усе це створює привабливі перспективи для іноземних інвесторів, оскільки дає можливість зрозуміти, що компанія має довгостроковий план розвитку і заслуговує на довіру.

Отже, за результатами дослідження можна сформулювати такі висновки.

1. Проаналізовано різні міжнародні стандарти нефінансової звітності та визначено: найпоширенішими стандартами у світі, згідно з вимогами яких готують нефінансову звітність, є стандарти

GRI (Global Reporting Initiative), що визначають сукупність показників, котрі характеризують соціальну, екологічну та економічну складові господарської діяльності підприємств.

2. Сформовано рекомендації щодо механізму формування нефінансового звіту на етапах розвитку підприємства. Практична значущість запропонованих пропозицій полягає в тому, що вони дозволяють підприємству інформувати про свої соціально відповідальні дії кожному з зацікавлених сторін на кожному етапі розвитку, а це суттєво підвищує його рейтинг і конкурентні переваги.

Як напрям подальших досліджень за окресленою тематикою зазначимо розвиток пропозицій щодо підвищення рівня нефінансового звітування вітчизняних підприємств.

Список використаних джерел

1. Костирко Р. О. Інтегрована звітність – інструмент соціально відповідального бізнесу // Часопис економічних реформ. 2014. № 1 (13) С. 49–54.
2. Король С. Нефінансова звітність підприємства // Вісник КНТЕУ. 2011. № 6. С. 102–113.
3. Кузнецова С. А. Інтегрована управлінська звітність: глобальні виклики та локальні рішення в епоху ноосфери // Економічний нобелівський вісник. 2014. № 1 (7). С. 270–279.
4. Орлова Н. С. Особливості підготовки нефінансової звітності корпорацій // Облік і фінанси. 2014. № 3. С. 65–70.
5. Свірко С., Барішнікова О. Звітність сталого розвитку як засіб відображення стану економіко-екологічної безпеки підприємства // Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу. 2015. Вип. 33 (3). С. 5–17.
6. Шаповал В. М. Соціальна відповідальність бізнесу в структурі управління економікою: монографія. Донецьк: ДВНЗ “Національний гірничий університет”, 2011. 356 с.
7. The Landscape of Integrated Reporting Reflections and Next Steps / ed. by R. G. Eccles, B. Cheng, D. Saltzman. Harvard: Harvard Business School, 2010. 334 p.
8. Ioannou I., Serafeim G. The Consequences of Mandatory Corporate Sustainability Reporting. URL: <http://ssrn.com/abstract=1799589>
9. Herzig C., Pianowski M. Nachhaltigkeitsberichterstattung [Sustainability reporting]. In Betriebliches Umweltmanagement [Corporate environmental management] / eds. A. Baumast, J. Pape. Stuttgart: Eugen Excler, 2009. P. 217–232.
10. Tschopp D., Nastanski M. The Harmonization and Convergence of Corporate Social Responsibility Reporting Standards // Journal of Business Ethics. November 2014, Vol. 125, Issue 1. P. 147–162.
11. The International Integrated Reporting Council (IIRC). URL: <http://integratedreporting.org/>
12. Disclosure topics. Sustainability Accounting Standards Board (SASB). URL: <https://www.sasb.org/approach/disclosure-topics/>
13. Official website of Global Reporting Initiative (GRI). URL: <https://www.globalreporting.org/Pages/default.aspx>
14. Стандарти GRI для прийняття інвестиційних рішень. FinPost. URL: <https://finpost.com.ua/news/2148>
15. Директива 2014 / 95 / ЄС Європейського Парламенту та Ради від 22.10.2014 р. щодо розкриття нефінансової та різноманітної інформації деякими великими підприємствами і групами. URL: http://ifrs.ligazakon.ua/magazine_article/FZZ00125
16. Main mission of NNEGC “Energoatom” – safe manufacture of electricity. National Nuclear Energy Generating Company “Energoatom” URL: http://www.energoatom.kiev.ua/en/about/about_nngc/

References

1. Kostyrko, R. O. (2014). Intehrovana zvitnist – instrument sotsialno vidpovidalnoho biznesu [Integrated reporting is an instrument of socially responsible business]. *Chasopys ekonomichnykh reform – Time Description of Economic Reforms*, 1 (13), 49–54 [in Ukrainian].
2. Korol, S. (2011). Nefinansova zvitnist pidpriemstva [Non-financial reporting of the enterprise]. *Visnyk KNTEU – Herald of KNUTE*, 6, 102–113 [in Ukrainian].

3. Kuznietsova, S. A. (2014). Intehrovana upravlinska zvitnist: hlobalni vyklyky ta lokalni rishennia v epokhu noosfery [Integrated Management Reporting: Global Challenges and Local Solutions in the Era of Noosphere]. *Ekonomichnyi nobelivskiy visnyk – Nobel Economic Herald*, 1 (7), 270–279 [in Ukrainian].
4. Orlova, N. S. (2014). Osoblyvosti pidhotovky nefinansovoi zvitnosti korporatsii [Features of the preparation of non-financial reporting by corporations]. *Oblik i finansy – Accounting & Finance*, 3, 65–70 [in Ukrainian].
5. Svirko, S., & Baryshnikova, O. (2015). Zvitnist staloho rozvytku yak zasib vidobrazhennia stanu ekonomiko-ekolohichnoi bezpeky pidpriemstva [Sustainability reporting as a mean of reflecting the state of the enterprise's economic and environmental security]. *Problemy teorii ta metodolohii bukhhalterskoho obliku, kontroliu i analizu – Problems of Theory and Methodology of Accounting, Control and Analysis*, 33 (3), 5–17 [in Ukrainian].
6. Shapoval, V. (2011). *Sotsialna vidpovidalnist biznesu v strukturi upravlinnia ekonomikoiu [Social responsibility of business in the structure of economic management]*. Dnipro: DVNZ “National Mining University” [in Ukrainian].
7. Eccles, R. G., Cheng, B., & Saltzman D. (eds.). (2010). *The Landscape of Integrated Reporting Reflections and Next Steps*. Harvard: Harvard Business School [in English].
8. Ioannou, I., & Serafeim, G. (2011). The Consequences of Mandatory Corporate Sustainability Reporting. Retrieved from: <http://ssrn.com/abstract=1799589> [in English].
9. Herzig C., Pianowski M. (2009). Nachhaltigkeitsberichterstattung. *Betriebliches Umwelt management. – Nachhaltiges Wirtschaften im Unternehmen*. A. Baumast, J. Pape (Eds.). (4th ed.). Stuttgart: Eugen Exceler [in German].
10. Tschopp, D. & Nastanski, M. (2014). The Harmonization and Convergence of Corporate Social Responsibility Reporting Standards. *Journal of Business Ethics*, Vol. 125, 1, 147–162 [in English].
11. The International Integrated Reporting Council (IIRC). *integratedreporting.org*. Retrieved from <http://integratedreporting.org/> [in English].
12. Disclosure topics. Sustainability Accounting Standards Board (SASB). Retrieved from <https://www.sasb.org/approach/disclosure-topics/> [in English].
13. Official website of Global Reporting Initiative (GRI). *www.globalreporting.org*. Retrieved from <https://www.globalreporting.org/Pages/default.aspx> [in English].
14. Standarty GRI dlia pryiniattia investytsiinykh rishen [GRI standards for making investment decisions]. FinPost. *finpost.com.ua*. Retrieved from <https://finpost.com.ua/news/2148> [in Ukrainian].
15. Directive 2014/95/EU of the European Parliament and of the Council of October 22, 2014 amending Directive 2013/34/EU as regards disclosure of non-financial and diversity information by certain large undertakings and groups. *eur-lex.europa.eu*. Retrieved from eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/ [in English].
16. National Nuclear Energy Generating Company “Energoatom”. *www.energoatom.kiev.ua* Retrieved from http://www.energoatom.kiev.ua/en/about/about_nngc/ [in English].

Е. Б. Гамкало,

кандидат экономических наук,

ассистент кафедры учета и аудита,

Львовский национальный университет имени Ивана Франко

Нефинансовая отчетность как инструмент измерения социальной деятельности отечественных предприятий

Исследованы особенности формирования нефинансовой отчетности как одного из инструментов измерения социальной деятельности предприятий. Обосновано, что наиболее популярным механизмом регулирования нефинансовой отчетности являются стандарты GRI (Global Reporting Initiative), которые определяют совокупность показателей, характеризующих социальную, экологическую и экономическую составляющие хозяйственной деятельности предприятий. Разработан механизм формирования нефинансового отчета на этапах развития предприятия. Использование предложенного механизма формирования предприятием нефинансовой отчетности позволит установить эффективное взаимодействие между предприятием и заинтересованными сторонами и соответственно определять стратегические направления деятельности предприятия в контексте обеспечения его развития.

Ключевые слова: нефинансовая отчетность, стандарты отчетности, социальная деятельность, социальная ответственность, этапы развития предприятия.

O. B. Hamkalo,
PhD in Economics,
Assistant of the Department of accounting and audit,
Ivan Franko National University of Lviv

Non-Financial Reporting as a Tool for Measuring the Social Activity of Domestic Enterprises

The research is devoted to the peculiarities of the formation of non-financial reporting as one of the tools for measuring the social activity of enterprises.

The financial stability and successful business of enterprises is conditional on non-financial indicators and business orientation, ranks, reputation, openness and social responsibility. Non-financial reporting or a CSR report is an effective tool for measuring the performance of enterprises, a basis for the development and implementation of various strategic projects and programs. Information from non-financial reporting allows for assessing the effectiveness of management at an enterprise by economic, environmental and social component, their interdependence and contribution in achieving the main goal, and for subsequent goal setting and more effectively management of change. It means that the report in question serves as the main platform for communicating the results and impacts (positive or negative) of sustainable development. It shows the real effort of an enterprise in creating social, environmental and economic benefits.

However, domestic enterprises do not have sufficient experience in the field of socially responsible business and need to create their own internal concept of corporate social responsibility considering international trends, which determines the relevance of this study.

Various international non-financial reporting standards are analyzed; it is demonstrated that the most popular mechanism for regulating non-financial reporting is the Global Reporting Initiative (GRI), which defines a set of indicators measuring the social, ecological and economic component of the economic activity of enterprises. The mechanism for making up a non-financial report by phase of the enterprise development is built. The use of the proposed mechanism in making up non-financial reporting will enable to set up an effective link between the enterprise and the stakeholders, and to determine the strategic directions of the enterprise's activities in the context of its development.

Key words: *non-financial reporting, reporting standards, social activity, social responsibility, stages of enterprise development.*

Бібліографічний опис для цитування:

Гамкало О. Б. Нефінансова звітність як інструмент вимірювання соціальної діяльності вітчизняних підприємств // Статистика України. 2017. № 4. С. 79–86.